

بی سلیقگی فدراسیون پررنگ تر از ظلم آمریکا

تیم ملی را از مردم مخفی کرده‌اند!

گزارش یک

محمد قراقرزلو

خبرنگار

آمریکا از سر عناد و دشمنی با کشورمان به یک سوم اعضای کاروان تیم ملی ویزا نداد که البته تا حد زیادی قابل پیش بینی بود. متعاقب این داستان مشخص بود که هیچ خبرنگار و عکاسی هم برای پوشش بازی‌های تیم ملی به آمریکا نخواهد رفت. در عین حال همین حالا که تیم ملی در مکزیک بسر می برد هیچ خبرنگار و عکاسی در تمرینات تیم ایران حضور ندارد که البته با در نظر گرفتن صدور دیر هنگام ویزای مکزیک این مهم نیز قابل توجیه است. با وجود این سؤال بزرگ اینجاست که چرا فدراسیون فوتبال در پوشش اخبار مربوط به تیم ملی، تصاویر و گزارش‌های مربوط به آماده‌سازی در راه جام جهانی اینقدر ضعیف و بی سلیقه عمل می کند؟

در ظلم آمریکا به عنوان میزبان مسابقات علیه تیم ملی و البته خبرنگاران و عکاسان ایرانی هیچ شکی نیست اما آیا نمی توان از گروه رسانه‌ای فدراسیون فوتبال توقع بیشتری داشت؟ تیم ملی حدود سه هفته در ترکیه بود و حالا چهار پنج روزی است در تیخوانا مکزیک حضور دارد اما در تمام این روزها عملکرد گروه رسانه‌ای تیم ملی فدراسیون فوتبال به گونه‌ای نبوده که رسانه‌های داخلی و دوستداران تیم ملی را اقعان کند.

چرا برای قلعه‌نویی کنفرانسی نگذاشتند؟ تقریباً تمام تیم‌های حاضر در تورنمنت جام جهانی معمولاً با برگزاری یک کنفرانس خبری برای سرمربی تیم ملی رخ داد و شخص سرمربی اسامی را فرائت کرد و بعد به سوالات خبرنگاران پاسخ داد یا توضیحاتی ارائه کرد. از آنجایی که تیم ملی فوتبال در آنتالیا حضور داشت می شد این کنفرانس با حضور آن چهار پنج گزارشگر یا خبرنگار حاضر در اردو یا حتی بدون آنها انجام شود اما حتی فدراسیون این را هم از دوستداران تیم ملی

دریغ کرد و با بدسلیقگی محض طی یک خبر معمولی لیست منتشر و مصاحبه‌ای هم از امیر قلعه‌نویی روی خروجی سایت فدراسیون قرار گرفت. اینجابه مواردی اشاره می کنیم که نشان می دهد فدراسیون فوتبال با ضعف و بدسلیقگی در عملکرد رسانه‌ای خود، تیم ملی را در آستانه مهم ترین مسابقاتش از مردم ایران و رسانه‌ها مخفی و دور کرده است.

چرا از مصدومان خبری نمی دهند؟

مهمترین نقدی که به عملکرد رسانه‌ای فدراسیون وجود دارد بایکوت خبری و مسکوت گذاشتن رسانه‌ها از وضعیت بازیکنان مصدوم تیم ملی است. مشخص نیست چرا در این زمینه اطلاع‌رسانی کافی و مشخصی صورت نمی گیرد و چرا در این مورد اینقدر امنیتی رفتار می کنند. علیرضا جهانبخش با مصدومیت وارد اردوی تیم ملی شد و در بازی‌های دوستانه مقابل گامبیا و مالی شرکت نکرد اما هیچ کس نکفت یکی از کاپیتان‌های تیم ملی از چه ناحیه‌ای مصدوم است، طول دوران درمانش چقدر خواهد بود و اصلاً به جام جهانی می رسد یا نه.

روزبه چشمی در جریان تمرینات آنتالیا مصدوم شد و بعد از چند روز حضور در تهران برگشت و تمرین کرد اما هیچ خبری نیامد که مصدومیت این بازیکن از چه ناحیه‌ای اتفاق افتاد، چگونه برگشت و اصلاً برای بازی اول در دسترس خواهد بود یا نه.

این وضعیت در مورد دیگر مصدومان تیم ملی مثل مهدی ترابی و محمد محبی هم اتفاق افتاد و فدراسیون فوتبال تنها در سایت رسمی خود با درج خبری کلی به وضعیت آنها اشاره کرد که البته از لحاظ خبررسانی کاملاً مبهم و گمراه کننده بود. این مسأله در مورد مصدومیت مهدی طارمی بدتر هم بود چرا که خبر مصدومیت او کاملاً مخفی شد و یک رسانه خارجی این خبر را بازتاب داد.

واقعیت اینکه در آستانه چنین تورنمنت‌هایی فدراسیون فوتبال کشورهای مختلف حاضر در رقابت‌ها درباره بازیکنان مصدوم بیانیه رسمی صادر می کنند اما اینجا چه خبری از بیانیه است نه مدت هاست از پزشک یا فیزیوتراپ تیم ملی مصدومیت او درباره مصدومان تیم ملی منتشر شده است. در عین حال مشخص نیست چرا فدراسیون فوتبال اخبار مربوط به مصدومان تیم ملی را در سطح مذاکرات ایران و آمریکا امنیتی می کند و با اخبار قطره‌چانی فقط اظهارات را بیشتر کرده است.

برش

چرا در شبکه‌های اجتماعی منفعل هستند؟

کافی است صفحه اینستاگرام تیم ملی آلمان را ببینید و از حجم اخبار، تصاویر، ویدیوها و گزارش‌های منتشر شده در این فضا لذت ببرید. در واقع اگر طرفدار این تیم باشید بدون مطالعه روزنامه‌ها و سایت‌های ورزشی و فوتبالی اطلاعات و اخبار زیادی فقط با دنبال کردن همین صفحه نصب‌تان خواهد شد در حالی که تیم ملی فوتبال ایران در این زمینه کاملاً ضعیف و منفعل عمل می کند.

البته چه در آنتالیا چه در مکزیک ویدیوهای کوتاهی از سفر و تمرین یوزها منتشر شده اما اصلاً کافی نیست چرا که هم بسیار محدود و کوتاه است هم تنوع و کیفیت ندارد. در عین حال هیچ خبری از مصاحبه‌های رسمی و ویدیوهای فان هم نیست. جالب اینکه وقتی تیم ملی به مکزیک رسید رسانه‌های خارجی با دو بازیکن و سرمربی تیم ملی مصاحبه کردند که همان مصاحبه‌ها در سایت فدراسیون منتشر شد و باید ممنون آن رسانه خارجی باشیم وگرنه از فدراسیون فوتبال آبی گرم نمی شود.

نکته عجیب‌تر اینکه جدا از این همه انفعال و بدسلیقگی از روز دوشنبه طراحی سایت رسمی فدراسیون فوتبال کلاً تغییر کرد و بدتر شد چرا که دسترسی به اخبار و گزارش‌های تصویری دشوارتر به نظر می رسد و مشکلاتی داشت.

چرا در مورد درگاهی شفاف‌سازی نمی‌شود؟

دنیس اکرت یا همان درگاهی در اردوی فبلی آنتالیا همراه تیم ملی بود و در بازی‌های فبفادی فروردین به میدان نرفت. او دوباره در اردوی آنتالیا به تیم ملی اضافه شد اما بازم مقابل گامبیا و مالی به میدان نرفت تا مشخص شود هنوز مشکلات مربوط به دریافت مجوزهایش از فیفا جهت حضور در تیم ملی ایران حل نشده است.

از آنجایی که هیچ خبرنگاری همراه تیم ملی نیست هیچ کس آخرین آپدیت از وضعیت درگاهی را نمی پرسد اما خود فدراسیون هم هیچ گونه اطلاع‌رسانی فبفادی فروردین نمی دهد که ببینیم بالاخره این بازیکن در تورنمنت بازی خواهد کرد یا نه.

بوده‌است که اگر این خبر نبردست باشد یک بار دوشنبه شب‌ها منتظر تماس مسئولان تیم ملی با برنامه فوتبال برتر

باشیم یا احیاناً از سایت‌های خارجی و به صورت کاملاً اتفاقی در این باره مطلع شویم چراکه مدیران تیم ملی و فدراسیون در این خصوص هم کاملاً مبهم و غیرحرفه‌ای عمل می کنند. البته از سویی گفته شد علت غیبت این بازیکن در بازی‌های تدارکاتی مصدومیتش بوده‌است که اگر این خبر نبردست باشد دوباره بحث عدم شفاف سازی در خصوص بازیکنان مصدوم تیم ملی باز خواهد شد.

روی خط جام جهانی

نگاه‌ها به ستاره بلژیک

مصدومیت دوکوکو جدی نیست

همه چیز نشان می داد که اولین جلسه تمرینی واقعی آنها در خاک آمریکا به خوبی پیش می رود، تا اینکه جرمی دوکوکو به دلیل کمی ناراحتی مجبور شد تمرز کند و با ترک تمرین به داخل مرکز توانبخشی برود. طبق اطلاعات جدید با این حال ، هنوز نیازی به زنگ خطر نیست. انتظار می رود ناراحتی جزئی باشد. پیش بینی می شود که دوکوکو به زودی - شاید حتی یک روز بعد (دیروز به وقت آمریکا) بتواند تمرینات گروهی را از سر بگیرد.

یک سایت بلژیکی درباره این ستاره تیم ملی نوشته است: بازی افتتاحیه بلژیک مقابل مصر مطمئناً در خطر نیست. آسوده باشید زیرا اگر یک شیطان وجود داشته باشد که بتواند دردی را تحمل کند، آن شیطان جرمی دوکوکوست. گفتنی است در اولین جلسه تمرینی بلژیک ۲۵ بازیکن حضور داشتند و تنها غایب تیم، زنون دیاس بود. مدافع باشگاه اسپورتینگ لیسبون همچنان در حال ریکاوری از مصدومیت ران پا است و به صورت انفرادی تمرین می کند. همچنین مارتن فاندن‌فوردت که به عنوان دروازه‌بان چهارم در اردو حضور داشت، از پایان هفته گذشته دیگر در جمع ملی پوشان نیست. این دروازه‌بان باشگاه لایپزیگ بنا به درخواست باشگاهش در بلژیک ماند و راهی آمریکا نشد.

پاداش ویژه برای داوران فینال

درآمد ۱۰۰ هزار دلاری از تورنمنت

داوران حاضر در رقابت‌های جام جهانی امسال می توانند تا سقف ۱۰۰ هزار دلار (۷۵ هزار پوند) درآمد کسب کنند و در صورت انتخاب برای قضاوت در مراحل پایانی و حساس تورنمنت، پاداش‌های کلانی نیز به این مبلغ اضافه خواهد شد. مطابق با خبر اختصاصی نشریه تایمز، این ارقام که تقریباً دو برابر دستمزد پرداختی به داوران در جام جهانی ۲۰۱۴ است، نشان‌دهنده عزم جدی فیفا برای به کارگیری برترین وزیده‌ترین قاضیان فوتبال جهان در این تورنمنت است. مایکل اولیور و اتونوی نیلور، زوج داری لیگ برتر انگلیس، هر دو برای قضاوت در این مسابقات انتخاب شده‌اند. جردزلیت نیز که او هم در بالاترین سطح فوتبال انگلیس قضاوت می کند، در این جام جهانی به عنوان داور متخصص اتاق کمک‌داور ویدیویی حضور خواهد داشت. البته اولیور و نیلور برای دریافت بیشترین میزان دستمزد و پاداش، باید بازی فینال را قضاوت کنند، هرچند تحقق این امر مستلزم آن است که تیم ملی انگلیس بتواند تا آن مرحله با بالا بیاید، چراکه فیفا هرگز یک داور انگلیسی را برای قضاوت مسابقاتی که پای سه‌شیرها در میان باشد، منصوب نخواهد کرد. سال گذشته، اسپانیا یک فوتبال انگلیس (EFL) به باشگاه‌ها اعلام کرد که داوران سطح اول این کشور به طور متوسط بین ۱۷ تا ۱۸ هزار پوند درآمد دارند که شامل یک حقوق پایه ۷۲ هزار ۱۴۸ هزار پوندی بر اساس سطح تجربه به سابقه کاری است و هزینه‌های قضاوت در هر مسابقه و پاداش‌های مبتنی بر عملکرد نیز به این ارقام اضافه می شود. حتی کم‌سابقه‌ترین داوران لیگ برتر انگلیس نیز سالانه حدود ۱۲۵ هزار پوند درآمد کسب می کنند.

محموله غذایی کامل باران هالند

۳۰۰ کیلو ماهی، ۶ هزار پرتقال

تیم ملی فوتبال نروژ با برنامه غذایی مفصلی وارد جام جهانی می شود. به نقل از رویترز، تیم لجستیک نروژی‌ها تصمیم گرفته است حدود ۳۰۰ کیلوگرم ماهی، ۶۰۰۰ پرتقال و ۱۱۶ کیلوگرم پنیر سنتی را به همراه ببرد. تمام این مواد غذایی بخشی از رژیم روزانه بازیکنان هستند و برای اطمینان از ادامه لذت بردن آنها از غذاهایی که از کودکی به آنها عادت داشته‌اند، انتخاب شده‌اند. علاوه بر این، فدراسیون فوتبال نروژ یک سرآشپز معروف را برای همراهی تیم اعزام کرده است. این شخص مسئول تهیه غذای روزانه و اطمینان از این است که منوی غذایی نیازهای تغذیه‌ای و سلیقه هر بازیکن را در طول جام جهانی ۲۰۲۶ برآورده کند. کارشناسان ورزش نروژ معتقدند که حفظ عادت‌های غذایی آشنای می تواند مزایای روانی و جسمی بسیاری به همراه داشته باشد. بازیکنان در محیطی دور از خانه احساس راحتی بیشتری خواهند کرد و خطرات ناشی از تغییرات ناگهانی در رژیم غذایی کاهش می یابد.

فهرست اقلام ممنوعه

غذا یا نوشیدنی تا سقف نیم لیتر

فهرست اقلام ممنوعه جام جهانی ۲۰۲۶ همچنان طولانی است: از فلاسک‌ها و ظروف شیشه‌ای گرفته تا نوش‌آنها، پیه‌پاش‌ها، لیزرها و انواع وسایل بی‌ادای مانند باتک و توپ ساحلی. طبق آیین نامه، ورود اشیا‌ی شیشه‌ای یا هر نوع ماده شکننده دیگر ممنوع است. به همین دلیل، هوادارانی که قصد دارند برای بین دو نیمه جای یا نوشیدنی دیگری همراه داشته باشند، ناامید خواهند شد. فلاسک‌ها، ظروف عایق حرارتی، بسته‌بندی‌های سخت و جعبه‌های خنک‌کننده هم اجازه ورود به ورزشگاه را ندارند. همچنین ورود بیش از ۱۰۰ میلی لیتر از هر نوع مایع، از جمله مواد ضد عفونی کننده و گرم ضد آفتاب، ممنوع است. تنها استثنا، حد اکثر یک لیتر شیر یا شیر خشک نوزاد است که با آب استریل تهیه شده باشد. غذا یا نوشیدنی (تا سقف نیم لیتر) تنها در صورتی اجازه ورود خواهد داشت که همراه با گواهی پزشکی به زبان انگلیسی یا فرانسوی یا اسپانیایی باشد و فردی که برای او در نظر گرفته شده هم حضور داشته باشد و محدودیت‌ها فقط به خوراکی‌ها محدود نمی شود. افرادی که چهره خود را با لباس یا وسایل دیگر بپوشانند، اجازه ورود نخواهند داشت؛ مگر آنکه از ماسک‌های پزشکی یا پوشش‌های ملی و فرهنگی و مذهبی استفاده کنند. پوشیدن تجهیزات محافظتی مانند جلیقه ضد گلوله یا وسایل مورد استفاده در هنرهای رزمی و ورزش‌های پرخطر هم بدون نسخه پزشکی ممنوع است. مینیتور افرادی که با برهنگی یا نیمه برهنگی یا رفتارهای مستهجن نظم ورزشگاه را برهم زنند، از ورزشگاه اخراج خواهند شد.

اواخر ماه

گذشته، فیفا

اعلام کرد که

تیم به تیخوانا

می رود. صادق

به سختی

می توانست

باور کند. وقتی

رسانه‌های

خبری ایران

نگرانی‌هایی را

در مورد امنیت

مطرح کردند، او

شروع به ارسال

پیام مستقیم

به بازیکنان

در اینستاگرام

کرد تا به آنها

در مورد شهری

که دوست دارد

بگوید و به آنها

اطمینان دهد

که در امان

خواهند بود

کوچک با بالا بردن پرچم‌هایشان و فریاد زدن نام یکی از بازیکنان، تیم را تشویق کردند. نماینده تیم برای لحظه‌ای فبیسه پنجره را پایین کشید و مستقیماً به سمت صادق دست تکان داد. نماینده ایران با لبخند گفت: «مرسی». صادق در حالی که قلبش تند تند می زد، تصادفاً با آنها به انگلیسی صحبت کرد و فریاد زد: «wellcome! او فراموش کرده بود که می تواند به فارسی با آنها صحبت کند. بستگان مکزیک‌اش فریاد زدند: «wellcome». خبرنگاران دور این زوج حلقه زدند تا از آنها بپرسند چه احساسی دارند. مریم لبخند زد و گفت: «فکر می کنم حال‌لا در کشور خودم هستم.»

بعداً تیم ملی عکسی را که صبح همان روز صادق از لحظه ورود اتوبوس گرفته شده بود و پرچم خود را تکان می دهد، منتشر کرد. او با افتخار آن را در اینستاگرام به اشتراک گذاشت و به انگلیسی و فارسی نوشت: «تیم ملی ایران متعلق به همه ایرانیان است». صرف نظر از اعتقادات، مذهب یا موضوع سیاسی آنها. او نوشت: «به تیخوانا خوش آمدید.»

هواپیما رفت و پرچم کوچک ایران خود را تکان داد.

پیام به بازیکنان تیم ملی در اینستاگرام

صادق احساسات پیچیده را درک می کند اما برای او، تیم ملی هنوز نمادی از غرور ملی است، غرور کشوری که او تصمیم گرفت آن را ترک کند، او امین غرور همچنان بخش اصلی شخصیت اوست.

اوخر ماه گذشته، فیفا اعلام کرد که تیم به تیخوانا می رود. صادق به سختی می توانست باور کند. وقتی رسانه‌های خبری ایران نگرانی‌هایی را در مورد امنیت مطرح کردند، او شروع به ارسال پیام مستقیم به بازیکنان در اینستاگرام کرد تا به آنها در مورد شهری که دوست دارد بگوید و به آنها اطمینان دهد که در امان خواهند بود. او می دانست که هرگز پاسخی دریافت نخواهد کرد اما به تایپ کردن ادامه داد.

تلفنش را پاسخ می داد، گفت: «سلام برادر، بله، لطفاً». نیروهای نظامی و پلیس ورودی‌های فرودگاه را محاصره کرده بودند. او با خودش فکر کرد که بازیکنان باید به زودی فرود بیایند. او ماشین را کنار زد، از ماشین پیاده شد و با قدم‌های محکم به سمت ورودی‌های

صبح در پمپ بنزین بودند. حالا صادق کلایو و اقامش سوار این SUVها شده بودند، به این امید که از تیم ملی شان در شهری که خانواده‌اش را به فرزند پذیرفته بود، استقبال کنند. آنها می دانستند که دنیا در مورد تیخوانا، شهر مرزی خطرناک و خشن فیلم‌ها، مرکز قاچاقچیان مواد مخدر و مقصدی آرزان برای آمریکایی‌هایی که به دنبال میهمانی و... هستند، چه فکری می کند.

اما آنها تیخوانا را چیزی متفاوت می دانستند: شهری چندفرهنگی که مهاجران و افراد مختلف را در آغوش می گیرد: مدارس ویژه‌ای را برای کودکان هائیتی که خانواده‌هایشان در آنجا گیر افتاده‌اند در اختیار قرار می دهد. مثل چهار سال پیش که صادق و همسرش اصلاً زبان اسپانیایی نمی دانستند و زبان انگلیسی زیادی بلد نبودند، به آنها خوشامد گفت.

آنها فکر می کردند که اینجا فقط محل برگزاری یک تورنمنت جهانی فوتبال است، پناهگاهی دور اما ایده‌آل برای تیم خانگی شان.

بله، تیخوانا امن است

صادق و دوستانش دو هفته گذشته